

Д. К. С.

Бѣлата мечка

(по Лункевичъ)

Далечъ на северъ, въ царството на вѣчнитѣ ледове, живѣе като неограниченъ господарь бѣлата или полярната мечка, която има само единъ опасенъ врагъ — човѣка. Мнозина сж слушали за нея, но малко сж тѣзи, които познаватъ живота ѝ. Тя прилича на нашенската мечка, но е много по-голѣма, по-силна и по-крѣвожадна. Като обитава само по севернитѣ ледовити области, тя се чувствува независимъ и пѣленъ господарь въ пространнитѣ снѣжни равнини и ледени полета. Гжстата ѝ козина като отличенъ кожухъ пази тѣлото ѝ отъ непоносимия за насъ суровъ студъ. Бѣлата ѝ козина я прави мжно узнаваема между покрититѣ съ снѣгъ ледени скали. Така приспособена къмъ цвѣта на околната срѣда, бѣлата мечка незабелязано може да се приближи до жертвата си, и мжно може да бжде открита отъ ловцитѣ, едничкитѣ нейни врагове. Силнитѣ ѝ лапи, снабдени съ яки и остри нокти, и коравитѣ ѝ остри зѣби сж отлични оржжия за нападение и отбрана. Природата освенъ това е надарила този звѣрь съ тънъкъ слухъ, който му помага да открива много лесно жертвитѣ си и приближаващия се неприятель.

Бѣлата мечка се отличава съ суровъ и крѣвожаденъ характеръ. Тя е хитра и извнредно смѣла. Всичко това сж качества на единъ истински хищникъ. Храната ѝ е изключително месна. Върху леденитѣ и снѣжни полета тя издебва най-често тюленитѣ, чиито тлѣсто тѣло е любимата ѝ храна.

Тюленитѣ сж животни хитри и предвидливи, затова се ловятъ твърде трудно; но когато бѣлата мечка се реши да се отдаде на ловъ, тя употребява сжщо